

خیلواکی

استقلال

www.esteqaal.net

جمعه ۲۱ فبروری ۲۰۲۵

راديو آزادی

تبصره ها: استقلال - خیلواکی

کوژکوف: عساکر شوروی سابق در زمان خروج از افغانستان ابراز خوشی نمی

کردند

خوب است گر محک تجربه آید به میان تا سیه روی شود هرکه در او غش باشد

با آن که آخرین رهبر شوروی سابق اشغال افغانستان را یک اشتباه خوانده و ابراز ندامت کرده بود، سی سال بعد (چهل و شش سال بعد) تعدادی در روسیه تحت کنترل ولادیمیر پوتین میخواستند آن کمپاین خونین را از یک دید مثبت باز نگری کنند. (تا می توانید از دید مثبت بازنگری کنید، اما فراموش نکنید که عاقبت "سیه روی شود هرکه در او غش باشد". "دا گز او دا میدان")

نیروهای اتحاد شوروی سابق که در حمایت از رهبران کمونست در افغانستان وارد آن کشور شده بودند (به افغانستان تجاوز کرده بودند) بعد از ده سال جنگ با مجاهدین در سال ۱۹۸۹ از آنجا خارج شدند. (شکست خورد و فرار کردند)

آخرین عسکر شوروی به تاریخ پانزدهم ماه فبروری آن سال افغانستان را ترک کرد. (از افغانستان فرار کرد)

برنامه خروج نیروهای شوروی سابق در دوره حاکمیت میخائیل گورباچف آخرین رهبر شوروی انجام و خجالت آورترین شکست برای اتحاد شوروی در آن زمان قلم زده شد.

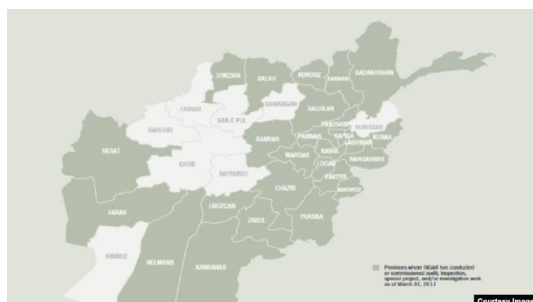
حتی از نظر تعداد زیاد سیاسیون و تاریخ نگاران روس شکست شوروی در افغانستان باعث از هم پاشیده شدن نظام شوروی گردید.

البته درین رابطه باورهای ضد و نقیض دیگر نیز وجود دارند. **(باورها اکثراً در تقابل با واقعیت ها قرار میگیرند.)**

میخائیل کوژوکوف در آن زمان گزارشگر جنگ در افغانستان بود و با روزنامه کومسومولسکایا پراودا کار می کرد.

به گفته این خبرنگار عساکر شوروی سابق در زمان خروج از افغانستان ابراز خوشی نه میکردند اما ازین کار ناراحت هم به نظر نه می رسیدند. **(زنده از مسلخ افغانستان بیرون می شدند و احساس خوشی نمی کردند!)**

آنها بدون تلخی یا شرمی افغانستان را ترک کردند و هر کدام تنها به این فکر می کرد که زودتر و مصئون به خانه برسد.

به اساس گزارش ها در جنگ افغانستان ۱۴۰۰۰ عسکر شوروی کشته شدند.

میخائیل کوژوکوف گفته است که عساکر با تکان دادن بیرق های سرخ از پل دوستی که روی دریای آمو ساخته شده بود و افغانستان را با جمهوری ازبکستان شوروی سابق وصل می کرد رد شدند.

به گفته این خبرنگار در یکی از تانک ها که در آخرین روز از پل دوستی رد شد جسد ایگور لیاخوویچ عسکر بیست ساله شوروی گذاشته شده بود که صرف یک روز قبل از بازگشت به خانه در افغانستان کشته شد.

کوژوکوف در مورد خروج از افغانستان گفته است در جریان راه افغان ها مثل اشباح متحرک از کوه و دره ها به ما نگاه می کردند و شاهد شکست ما در آن کشور بودند. **(نظر به خیانت فردی بنام احمدشاه مسعود، زمینه کشتار تجاوزگران روسی منتفی شد، ورنه مانند تجاوزگران انگلیس، صرف یکنفر زخمی از افغانستان وارد خاک روسیه سابق می شد که احوال شکست کامل و مفتضحانه روس در افغانستان را با خود به ماسکو میبرد.)**

مردم قریه های دو طرف با نگاه های مملو از کدورت و قهر به ما خیره شده بودند برای این که ما آنها را در دست سرنوشت تنها رها کرده بودیم. **(سرنوشت آنان را شما تجاوزگران روسی و غلامان**

بی مقدار خلقی و پرچمی و خادیسیت تان با خون و خیانت و تجاوز نوشتید و راه تان را گرفته، شرمسارانه فرار کردید.)

این خبرنگار روس که بین سال های ۱۹۹۹ و ۲۰۰۰ میلادی به حیث مسئول امور رسانه یی کرملین کار می کرد شناخت نزدیک از رئیس جمهور ولادیمیر پوتین دارد. (کیست که با آن سادیست دیوانه و تشنه خون شناخت ندارد.)

به گفته او اشغال افغانستان همیشه یک تصمیم غم انگیز و بی مفهوم بود. (اما این پوتین دیوانه بود که به عنوان یک افسر و جاسوس کارکشته کی جی بی آن زمان، در تمام جنایاتی که تجاوزگران روسی در افغانستان انجام دادند، بصورت مستقیم دست داشت و دستان خون آلود او تا مرفق ها به خون فرزندان افغان رنگین است و خمی بر ابرو نمی آورد و بیشتر از سی سال است که خون فرزندان روسیه را نیز با اشکال مختلف ریخته می رود و از خون ریزی هرگز سیرائی ندارد. "نیت بد، قضای سر")

عبدالله خاکیموف یکی از عساکر اردوی شوروی سابق است.

وی می گوید که از جمله ۲۱ عسکر بود که بنابر دلایل مختلف در افغانستان باقی ماندند.

خاکیموف در حالت زخمی نزد مجاهدین اسیر مانده بود. (آنان باقی نماندند، بلکه اسیر شدند و هرگز هم به روسیه برنگشتند.)

عبدالله خاکیموف که حال در هرات زندگی می کند به خبرنگار رادیو آزادی گفت: من در اوایل خیلی چشم به راه بودم که شوروی بازگشت کند و ما را با خود ببرد اما هیچ گاهی جویایی احوال ما نه شدند. (این خود ثبوت زنده بر تائید ماجرا است.)

عبدالله خاکیموف اکنون در موزیم جهاد در شهر هرات کار می کند.

اشغال افغانستان از سوی نیروهای شوروی سابق بر اساس پالیسی گلاسنوست یا شفافیت که میخائیل گورباچف در سال ۱۹۸۹ طرح کرد رسماً تقبیح گردید.

اما به نظر می رسد که این قضاوت در باره جنگ در افغانستان در حال تغییر است، یا این که تعداد از نظامیان متقاعد روس این گونه تلاش می کنند.

ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه در سال ۲۰۱۵ ظاهراً ازین جنگ حمایت کرد و گفت که رهبران شوروی سابق تلاش می کردند که با تهدیدهای حقیقی رویارویی کنند اما قبول کرد که درین راه اشتباهات زیادی موجود بود.

در ماه جنوری ۲۰۱۹ میلادی کمیته امور دفاعی پارلمان روسیه از یک طرح حمایت کرد که در آن گفته شده است که تقبیح سیاسی و اخلاقی فیصله اعزام قوای شوروی به افغانستان در مخالفت با اصول عدالت تاریخی (عدالت روسی) قرار دارد.

درین طرح همچنان گفته شده بود که رهبران شوروی سابق با افغان ها کمک کردند که به تروریستان و گروه های افراطی مبارزه کنند و از تهدید های جلوگیری کنند که شوروی سابق با آن مواجه بود. (یعنی اینکه خونهایی که باید روس ها جهت دفاع از تحدید های واهی و خیالی در سرزمین روسیه می ریختند، در افغانستان و از خون فرزندان افغان ریختند. به این میگویند جبن و رذالت.) اما این طرح هنوز به جلسه پارلمان برای رای گیری پیشکش نگردیده است و نشان دهنده دو دله بودن مقامات روس در مورد این بخش خونین تاریخ آن کشور بوده می تواند.

عبدالله خاکمیوف که سه سال در افغانستان جنگیده می گوید اشغال این کشور کار درست نبود. به باور وی جنگ بر افغانستان تحمیل شد و شوروی سابق نقشه تصرف این کشور را در سر داشت. (یگانه فرد روسی که در تمام سرزمین روسیه از گفتن واقعیت و حقیقت ترس و واهمه نداشته است.)

ایرینا شیرباکوا یک تاریخ شناس در اداره حمایت از حقوق بشر موسوم به میموریال نظر مشابه دارد. این تاریخ شناس روس در اشاره به افزایش اخیر رقابت ها بین روسیه گفته است که مسکو با مطرح کردن دوباره جنگ شوروی سابق در افغانستان مخالفت های جدیدش با غرب را توجیه می کند. (و این هم دومین فرد روسی که از اظهار واقعیت های عریان، واهمه ندارد. از سرنوشت وی اطلاعی در دست نیست.)

تجاوزگران همیشه محکوم به شکست هستند

